Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 17.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Logina,

tiesneši I.Amoliņa un J.Stukāns,

piedaloties prokurorei B.Balodei,

aizstāvei zvērinātai advokātei S.Kalniņai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas sakarā ar apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 11.oktobra spriedumu,

konstatēja:

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 11.oktobra tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta 2.daļā un sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas par to, ka atkārtoti izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu noziedzīgais nodarījums izdarīts sekojošos apstākļos:

2012.gada 27.martā, ap plkst.14.30, atrodoties SIA „CAROUSEL" piederošā veikala „Grāmatu Karuselis" tirdzniecības zālē, tirdzniecības centrā „Spice", Lielirbes ielā 29, Rīgā, veikala darba laikā, /pers. B/, atkārtoti, būdams pēdējo reizi tiesāts 2011.gada 1.jūnijā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 8 mēnešiem, nedzēstas sodāmības laikā, domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, no stendiem paņēma:

- vienu modinātājpulksteni „Princess Lillifee" vērtībā par Ls 17,99;

- vienu CD disku „Mīļākās pasakas 1" vērtībā par Ls 6,90;

- vienu CD disku „Mīļākās pasakas 2" vērtībā par Ls 6,90;

- vienu CD disku „Latviešu tautas pasakas 2" vērtībā par Ls 9,95.

Paņemtās preces /pers. B/ ielika iepriekš līdzpaņemtajā maisā un no veikala tirdzniecības zāles izgāja, nesamaksājot par tām.

/pers. B/ nozaga SIA „CAROUSEL" piederošo kustamo mantu vērtībā par Ls 41,74, tas ir, nelielā apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 11.oktobra spriedumu /pers. B/ tika sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta 2.daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņš skaitīts no 2012.gada 30.oktobra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 5.daļu soda izciešanas laikā ieskaitīts /pers. B/ pēc aizturēšanas pavadītais laiks no 2012.gada 27.marta līdz 2012.gadam 28.martam - 1 diena.

Piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā grozīts uz apcietinājumu, apcietinot /pers. B/ tiesas sēžu zālē.

Piedzīti procesuālie izdevumi par advokāta darbu un izlemts jautājums par lietiskajiem pierādījumiem.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētais /pers. B/, lūdzot samazināt pirmās instances noteikto sodu, kā arī ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 8.maija līdz 11.oktobrim (1.sēj.l.l.172).

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2013.gada 11.februāra spriedumu atstāts negrozīts pirmās instances tiesas spriedums (1.sēj.l.l. 194 - 198).

Par minēto lēmumu apsūdzētais /pers. B/ iesniedza kasācijas sūdzību, uzskatot, ka apelācijas instances lēmums ir nepamatots, piespriestais sods ir pārāk bargs, kā arī apelācijas instances tiesa pārkāpa viņa tiesības uz aizstāvību, nenodrošinot

aizstāvi, kas veica aizstāvību pirmās instances tiesā un no viņa tika piedzīti papildus naudas līdzekļi, kurus advokāts saņēma par iepazīšanos ar lietas materiāliem (1.sēj. l.l. 211 - 212).

Ar Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 23.aprīļa lēmumu atcelts Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2013.gada 11.februāra lēmums daļā par /pers. B/ noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, noteikto sodu un daļā par valsts labā piedzītajiem Ls 15 par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, un šajā daļā lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā. Apsūdzētajam /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atcelts (1.sēj. l.l. 223 - 229).

Apsūdzētais /pers. B/ uz apelācijas instances tiesas sēdi atkārtoti neieradās bez attaisnojoša iemesla. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.pantu krimināllietas iztiesāta bez apsūdzētā piedalīšanās.

Prokurore apelācijas tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma Pārejas noteikumu 43.punktu un Kriminālprocesa likuma 462.pantu, grozīja /pers. B/ celto apsūdzību no Krimināllikuma 180.panta otrās daļas uz Krimināllikuma 180.panta pirmo daļu, lūdza no apsūdzības izslēgt atkārtotību, atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. B/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas un sodīt pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, bet sodu nesamazināt, jo sods atbilst šī brīža Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijai un noziedzīgā nodarījuma būtība nemainās.

Aizstāve apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību uzturēja, prokurores lūgumu grozīt apsūdzību atzina par pamatotu, lūdza mīkstināt sodu, ņemot vērā likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktu.

Pārbaudījusi krimināllietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, noklausījusies prokurores un aizstāves viedokļus, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, un šajā daļā taisāms jauns spriedums.

2013.gada 1.parīlī spēkā stājās „Grozījumi Krimināllikumā", ar kuriem ir izslēgta Krimināllikuma 180.panta otrā daļa, proti, nav paredzēta atbildība par zādzību nelielā apmērā atkārtoti.

Šī likuma Pārejas noteikumu 5.punkts noteic, ka personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, kas kvalificējami kā noziedzīgu nodarījumu atkārtotība, saucamas pie kriminālatbildības un sodāmas par katru noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, bez kvalificējošas pazīmes – atkārtotība.

Tiesu kolēģija atzīst, ka uz pirmās instances tiesas sprieduma sastādīšanas brīdi spriedums par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas bija likumīgs un pamatots, bet, ņemot vērā grozījumus Krimināllikumā, tiesu kolēģija uzskata, ka prokurores grozītā apsūdzība ir pamatota.

/pers. B/ no apsūdzības ir izslēdzama kvalificējošā pazīme – atkārtotība un /pers. B/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas kā zādzība nelielā apmērā.

Krimināllieta pirmās instances tiesā izskatīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, neizdarot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams, ka /pers. B/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas atzina pilnībā un piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes. Tiesa ir izskaidrojusi apsūdzētajam pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, noskaidrojusi prokurores un apsūdzētā aizstāves viedokli par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu. Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju.

Tiesu kolēģija atzīst, ka noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju ir iespējams grozīt apelācijas instances tiesā, neizdarot pierādījumu pārbaudi, jo, pārkvalificējot /pers. B/ darbības uz vieglāku noziedzīgu nodarījumu, pamatojoties uz grozījumiem Krimināllikumā, nemainot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus, apsūdzētā tiesības uz aizstāvību netiek aizskartas.

Ņemot vērā prokurores apelācijas instances tiesas sēdē uzturēto apsūdzību, tiesu kolēģija konstatē, ka

/pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2012.gada 27.martā, ap plkst.14.30, atrodoties SIA „CAROUSEL" piederošā veikala „Grāmatu Karuselis" tirdzniecības zālē, tirdzniecības centrā „Spice", Lielirbes ielā 29, Rīgā, veikala darba laikā, /pers. B/,domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, no stendiem paņēma:

- vienu modinātājpulksteni „Princess Lillifee" vērtībā par Ls 17,99;

- vienu CD disku „Mīļākās pasakas 1" vērtībā par Ls 6,90;

- vienu CD disku „Mīļākās pasakas 2" vērtībā par Ls 6,90;

- vienu CD disku „Latviešu tautas pasakas 2" vērtībā par Ls 9,95.

Paņemtās preces /pers. B/ ielika iepriekš līdzpaņemtajā maisā un no veikala tirdzniecības zāles izgāja, nesamaksājot par tām.

/pers. B/ nozaga SIA „CAROUSEL" piederošo kustamo mantu vērtībā par Ls 41,74, tas ir, nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) /pers. B/ izdarīja kriminālpārkāpumu.

Pirmās instances tiesa pareizi atspoguļojusi apsūdzētā personu raksturojošos datus, kam piekrīt apelācijas instances tiesa un tos neatkārto.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzina savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, bet saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Pirmās instances tiesa ņēmusi vērā arī to, ka /pers. B/ ir izmantojis savas Krimināllikuma 21.pantā paredzētās uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa norisi.

Ievērojot to, ka ar 2013.gada 1.aprīļa likumu „Grozījum Krimināllikumā" ir izslēgta 63.panta sestā daļa, /pers. B/ ir divas nedzēstas sodāmības - pēc 2007.gada 25.aprīļa Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas sprieduma un pēc 2011.gada 1.jūnija Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas sprieduma.

Pirmās instances tiesa, lemjot par /pers. B/ nosakāmo soda veidu un mēru, pamatoti atzina, ka sods viņam ir nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Pirmās instances tiesa ņēma vērā, ka /pers. B/ agrāk ir vairākkārt tiesāts, noziedzīgo nodarījumu izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, neilgi pēc atbrīvošanās no soda izciešanas vietas, un pamatoti uzskatīja, ka apsūdzētais nav izdarījis nekādus secinājumus, viņam nav vēlēšanās nostāties uz labošanās ceļa, viņš ir bīstams sabiedrībai un ir izolējams no tās uz laiku, kas samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma smagumu un kaitējumu.

Saskaņā ar likuma „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas soda sankcijā tika samazināta minimālā un maksimālā brīvības atņemšanas soda robeža.

Tiesu kolēģija, izvērtējot visus apstākļus, kas ir ņemami pie soda noteikšanas, uzskata, ka apsūdzētajam /pers. B/ par noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods uz sešiem mēnešiem, kādu tika piemērojusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa. Ņemot vērā, ka šāds soda apmērs ir puse no sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas soda, un to, ka /pers. B/ ir konstatēts kā atbildību mīkstinošs, tā arī atbildību pastiprinošs apstāklis, kā arī ievērojot /pers. B/ personību raksturojošās ziņas, tiesu kolēģija atzīst, ka šāds soda apmērs atbilst noziedzīgā nodarījuma raksturam, apsūdzētā personībai un Krimināllikuma 35.panta noteiktajam mērķim.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ kā persona, kura izcietusi tiesas piespriesto sodu, ir atbrīvota no ieslodzījuma vietas, un ar Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 23.aprīļa lēmumu viņam piemērotais drošības līdzeklis apcietinājums ir atcelts, pašreizējā kriminālprocesa stadijā drošības līdzekļa piemērošanai /pers. B/ nav pamata.

Lemjot jautājumu par procesuālo izdevumu piedziņu, tiesu kolēģija ņem vērā Kriminālprocesa likuma 464.panta nosacījumus, saskaņā ar kuriem krimināllietas iztiesāšanā apelācijas instances tiesā aizstāvja piedalīšanās bija obligāta, jo tā tika iztiesāta bez apsūdzētā piedalīšanās.

Tāpat tiesu kolēģija ņem vērā, ka apsūdzētais bija lūdzis apelācijas instances tiesai nodrošināt viņam aizstāvi (1.sēj.l.l.172).

Apelācijas instances tiesā pēc tiesas norīkojuma piedalījās zv.advokāte S.Kalniņa, kurai par apsūdzētajam /pers. B/ sniegto juridisko palīdzību no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība Ls 25 apmērā, kas sastāv no samaksas 5 Ls apmērā par iepazīšanos ar vienu lietas sējumu, kurā iekļauti lietas materiāli, kas pievienoti lietai pēc atkārtotas krimināllietas saņemšanas Rīgas apgabaltiesā (2.sējums), kā arī no samaksas par piedalīšanos 2013.gada 22.oktobra un 2013. gada 17.decembra tiesas sēdēs, 10 Ls apmērā par katru tiesas sēdi.

Tiesu kolēģija nekonstatē apstākļus, kuru dēļ apsūdzētais būtu atbrīvojams no iepriekšnorādītās samaksas par aizstāvju sniegto palīdzību apelācijas instances tiesā, tādēļ procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu piedzenami valsts labā no apsūdzētā.

Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 13.septembra lēmumā Nr.SKK-413/2013 skaidrots, ka procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta 4.daļai, ja persona, no kuras tie piedzenami ir maznodrošināta. Tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā 2013.gada 11.februārī, izskatot lietu rakstveida procesā, apsūdzētā /pers. B/ aizstāvību realizēja advokāte S.Kalniņa, iesniedzot rakstveida viedokli par /pers. B/ apelācijas sūdzību.

Par juridiskās palīdzības sniegšanu advokāte iesniedza rēķinu par procesuālo izdevumu piedziņu 15 Ls apmērā, kas sastāv no samaksas par iepazīšanos ar vienu lietas sējumu (1.sējums) 5 Ls apmērā un no samaksas par rakstveida viedokļa sagatavošanu 10 Ls apmērā.

Ievērojot to, ka Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijas 2013.gada 11.februāra lēmums sakarā ar grozījumiem Krimināllikumā tika atcelts par kvalifikāciju un sodu, un daļā par valsts labā piedzītajiem Ls 15 par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. B/ no procesuālo izdevumu piedziņas 15 Ls apmērā, kas saistīti ar advokāta palīdzību, izskatot lietu apelācijas tiesā 2013.gada 11.februārī, ir atbrīvojams, un tie ir sedzami no valsts līdzekļiem

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 11.oktobra spriedumu atcelt par /pers. B/ notiesāšanu pēc

Krimināllikuma 180.panta otrās daļas.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Atzīt, ka /pers. B/ tiesas piespriesto sodu ir izcietis.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus Ls 25 (divdesmit piecus latus) par advokāta piedalīšanos apelācijas instances tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senātam 10 dienu laikā Kriminālprocesa likuma 574., 575.panta paredzētajos gadījumos, kasācijas sūdzību vai kasācijas protestu iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2014.gada 3.janvārī.

Tiesnese I.Logina

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesnesis J.Stukāns